

POSUDEK VEDOUČÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Diplomant: **Bc. Tomáš Žiško**

Název práce: **Klimatická adaptácia Prahy 7**

Bc. Tomáš Žiško si pro svou diplomovou práci vybral velmi aktuální a zároveň velmi složité téma. Zatímco šetrné hospodaření se srážkovými vodami, nízká energetická náročnost či tepelná pohoda jsou dnes již běžnými a samozřejmými součástmi architektonických řešení staveb anebo jejich souborů, v urbanismu a územním plánování se s komplexnějšími přístupy k adaptaci na změnu klimatu setkáváme zatím jen velmi sporadicky. Tím spíše v územích dlouhodobě urbanisticky stabilizovaných, s omezenou možností konvertibility.

Diplomant si jako modelové území pro aplikaci urbanistických přístupů k adaptaci na změnu klimatu vybral území Městské části Praha 7. Tím si přitom úlohu vůbec neulehčil.

Rešeršní a analytická část diplomové práce je zpracována velmi komplexně, kvalitně a přehledně. Za velmi hodnotnou a podnětnou pak považuji přehlednou tabulku možných adaptačních opatření použitelných v urbanismu a architektuře. Rozbor základních klimatických, hydrogeologických a souvisejících podmínek Prahy 7 poskytuje kvalitní a přehledný základní obraz o potenciálech a problémech adaptace řešené části Prahy na změnu klimatu. Postrádám však jasnější provazbu analytické části na návrhovou část diplomové práce, například ve formě vyhodnocení vhodnosti a míry aplikovatelnosti jednotlivých adaptačních opatření (zpracovaných v rešeršní části ve zmiňované přehledné tabulce) v konkrétních podmínkách Prahy 7.

Vize klimatické adaptace Prahy 7 je příliš obecná a málo inspirativní pro návrhovou část. Neodráží specifika řešeného území, ani zastřešující téma práce. Stanovená vize by mohla platit pro kterékoliv území, což je vždy znakem „slabosti“ vize. **Cíle** jsou pak spíše výčtem konkrétních urbanistických či technických opatření než obsahově robustními postupovými kroky k dosažení vize. Vize a cíle tak bohužel neplní funkci, kterou by v urbanismu a plánování rozvoje území plnit měly. Tím spíše, že z následného konceptu ani urbanistického návrhu není zřejmé, jak konkrétně se jednotlivé cíle popisují do navržených řešení.

Koncept už zase stojí na pevnějších základech a reflektuje závěry analýz. Koncept je komplexní a mnohvrstevnatý a správně a přehledně podchycuje všechny zásadní vrstvy adaptace řešeného území na klimatickou změnu. Koncept je však zároveň velmi skoupý na vysvětlující texty a případně i další vysvětlující grafická schémata, která by lépe objasnila, jak navržené dílčí koncepty konkrétně přispívají adaptaci řešeného území na změnu klimatu. Také není uspokojivě vysvětleno, jak dílčí koncepty interagují mezi sebou navzájem a jak potom adaptaci na klimatickou změnu přispívají dohromady, jako celek.

Návrhová část najednou opouští celek Prahy 7 a zaměřuje se jen na urbanistické řešení brownfieldu Praha-Bubny a Praha-Zátory. Nelze se přitom zbavit dojmu, že je to únik do území, v němž je detailnější aplikace zásad adaptace na klimatickou změnu o poznání snadnější a svobodnější, nežli v horních a dolních Holešovicích, kde je nutné se porvat s existující urbanistickou strukturou, navíc velmi složitě konvertibilní z hlediska jakýchkoli adaptačních opatření.

Soubor konceptuálních zásad adaptace na klimatickou změnu je na území Bubnů aplikován důsledně a uspokojivě, jakkoli to však není až tak složité, jak je glosováno výše. Citelně však schází rozvinutí konceptu do podrobnějšího urbanistického návrhu adaptačních opatření ve stabilizovaných částech zástavby Prahy 7, tedy v blokové zástavbě horních a dolních Holešovic. Schází tu například jasnější představa o aplikaci „superbloků“ v existující zástavbě, o využití vnitrobloků pro zachytávání srážkové vody, o řešení dopravy v klidu cílené na uvolnění většiny ulic pro stromořadí a další retenční plochy atd. atd.

Urbanistické detaily jsou nahrazeny podrobnými návrhy vybraných uličních profilů. Výseky ulic jsou zpracované a graficky prezentované velmi sterilně a budí dojem, že se jedná o obecné vzorové uliční příčné řezy aplikovatelné v kterékoli ulici na světě, nikoli o navržené uliční profily zcela konkrétních ulic v rámci řešeného území Prahy 7. Důsledkem tohoto sterilního přístupu je fakt, že řešení uličních profilů nijak nereflektuje morfologii terénu, širší návaznosti na další ulice a veřejná prostranství, kontext zástavby (zvláště pak využití parteru), která jednotlivé řešené ulice formuje atp. Není zřejmé, v čem spočívá přínos návrhu jednotlivých uličních profilů. Chybí jakékoli porovnání návrhu se současným stavem řešených ulic (před / po), například formou zákresů do fotografií současného stavu. Chybí jakýkoli slovní popis, komentář či vysvětlení detailních návrhů uličních profilů.

Závěr:

Velmi kvalitně, odpovědně a obsahově komplexně zpracovaná rešeršní a analytická část diplomová práce vytváří velmi dobrý základ pro návrhovou část diplomové práce. Návrhová část je však doslova promarněnou příležitostí a zůstává tak hluboko ve stínu části rešeršní a analytické. Světlým bodem návrhové části je koncept, který z návrhu vyčnívá systematickým zpracováním a obsahem, který důsledně rozvíjí závěry z analýz a přetavuje je do kvalitního a robustního návrhu základní kostry adaptace Prahy 7 na změnu klimatu. Detailní rozpracování konceptu v urbanistický návrh ovšem zůstává nedotažené, byť s množstvím podnětných myšlenek a nápadů.

I přes všechny uvedené výtky diplomovou práci Bc. Tomáše Žiška považuji za způsobilou a doporučuji ji k obhajobě a dávám diplomantovi možnost všechny uvedené výtky a nedostatky obhájit a uspokojivě vysvětlit. Diplomovou práci hodnotím známkou D.

V Praze dne 25. 1. 2022

Ing. arch. Veronika Šindlerová, Ph.D.
vedoucí diplomové práce